

нѣма да му става горчиво. Следователно, за да не става горчиво на хората, всички трѣбва да се справятъ съ състоянията, въ които се намиратъ: сиромашѣтъ — съ своята сиромашия, богатиятъ — съ своето богатство, невежиятъ — съ своето невежество, неразумниятъ — съ своята неразумность, глупавиятъ — съ своята глупость. — Кой човѣкъ е глупавъ? — Всѣки, който се стреми да реализира нѣкое непостижимо желание, е глупавъ.

Като ученици, вие трѣбва да се откажете отъ глупостта, отъ пороцитѣ си. Щомъ се очистите веднѣжъ, пазете се пакъ да не се окаляте. Ако детето постоянно се каля, най-после майката ще го изостави. Трѣбва ли детето да се обезсърдчава отъ това? Майката го мие, чисти, облича, говори му, съветва го, какъ да живѣе, но то не слуша. Кой е виновенъ: майката, или детето? Ако детето слуша майка си, а ученикътъ — учителя си, никакво обезсърдчение не може да съществува. Който ходи по Божия пѣтъ, не се обезсърдчава. Здравото дете не трѣбва да очаква само на родителитѣ си. Очаква ли само на родителитѣ си, то става инвалидъ. Способниятъ и даровитъ ученикъ не трѣбва да очаква само на учителитѣ си. Ако самъ не учи и не работи, той ще атрофира способноститѣ си, ще изгуби това, което природата му е дала. Ученикъ е онзи, който има убеждение. Щомъ нѣма убеждение, той не може да бжде ученикъ. Който се съмнява, не може да бжде ученикъ. — Защо съмъ дошълъ